Som om Gud behövde något…

Spara som PDF

Skrivet av Lennart - 21 oktober, 2012 - 18:28

Hedniska kulter har alltid handlat om att blidka de gudar och andar som man föreställt sig. Offer handlar då inte främst om att sona människornas synder utan om att tillfredsställa gudarnas behov av olika slag och som gengäld få välsignelser tillbaka. Till riktigt blodtörstiga gudar offrade man människor och inte sällan barn, men till de lite mer ”vanliga och världsliga” gudarna offrade man mat, dryck, sång, dans, böner, rökelse, sex, m.m. Man såg det alltså som att gudarna hade världsliga behov som skulle mötas, och helt klart projicerades då mänskliga behov och begär på de gudar och andar som man dyrkade. Delar av dessa kulter lever så klart kvar än i dag i vissa folkgrupper.

Bibelns Gud, himmelens och Jordens Skapare är inte som de hedniska avgudarna. Gud behöver inget ur människors händer; han låter sig inte betjänas som om han behövde något eller som om vi människor är så viktiga att vi kan förse Gud med det han behöver.

> Apg 17:24-25: ”**Gud är den som har skapat världen och allt som är i den. Han som är Herre över himmel och jord bor inte i tempel som är gjorda av människohand. Inte heller låter han betjäna sig av människohänder som om han behövde något, han som åt alla ger liv och anda och allt.**”

Sådan är Gud

Bibelns Gud, himmelens och Jordens Skapare är istället en utgivande Gud. Han ger oändligt mycket gott till ALLA människor!

> Matt 5:45: ”Han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga.”

Och Gud ger allt av nåd. Inget kan vi förtjäna. Inget behöver vi betala för. Och inte heller behöver Gud få något annat tillbaka. Självklart uppskattar Gud när vi av uppriktig glädje vänder oss till honom i tacksamhet eller när vi ber honom om hjälp, men hans välbefinnande är inte beroende av det.

En sund kristen tro är därför som ett avspänt barnaskap där man kan likna den troendes förhållande till Gud med ett mindre barns förhållande till sina jordiska föräldrar. Man kan också likna Guds egenskaper med egenskaperna hos en riktigt god jordisk far eller mor, fastän Gud är oändligt många gånger bättre! Som barn ligger man inte och kryper som en mask inför sin pappa, rabblar hans namn 20 gånger och sedan ber om ynnesten att få en present när man fyller år. Pappan ger en present för att han älskar sitt barn, och presenter kommer ibland även om man inte fyller år. Som barn behöver man inte skriva lappar och tända rökelse till mamma för att få en kram; kramen finns där så fort man behöver den! Som barn behöver man inte gå på kurser och konferenser för att lära sig hur man skall tilltala sina föräldrar och få dem att ge vad man behöver; det bara fungerar med barnslig enkelhet! En god mamma och pappa ser till att man har en ren säng att sova i, mat att äta, saker att lära sig av och att ha roligt med. Och som barn behöver man inte heller fundera över hur mamma och pappa skall klara sig själva och må gott. Det hanterar de utan att kräva något av barnet. Självklart älskar mammor och pappor när deras barn spontant kommer och sätter sig i deras knä, men det är inte ett krav. Så här skall alltså en sund kristen tro fungera, för sådan ÄR Gud!

Vilseledande religiositet

Den sunda kristna tron har alltid varit anfäktad av olika lärosystem och riter. Väckelser kommer och ställer en del tillrätta, men sedan faller även väckelserörelserna tillbaka in i kyrkosystem och gudstjänstväsende där Gud blir till en figur som skall blidkas och vars behov skall tillfredsställas.

Det här är exakt vad som håller på att ske i svensk kristenhet i stor skala just i våra dagar. Ett typexempel på detta kan du läsa om i denna artikel i Världen Idag. Lägg märke till just orden ”gå djupare”, ”gudstjänst” och att ”betjäna Gud”. Här riskerar gudsrelationen att bli något mystiskt, ogreppbart och dunkelt bakom ridåer av rökelse och lovsångsmantran. Här blir mässor ett verktyg/en metod för att ”gå djupare” likt meditation och mystik i österländsk religion och filosofi. Här blir sakrament, ritual, bön och lovsång till ”nycklar” för Guds välsignelse. Detta uppskattas tyvärr av många, både utomstående och kristna, men det är likväl en kult med hedniskt ursprung som endast ger vad ”köttet” begär. Kanske någon

tänker på Gamla testamentets riter och menar att Gud visst önskar gudstjänster med en särskild ritual, men egentligen är ju hela Gamla testamentets ordning ett enda stort bevis på vad som INTE fungerar.

En ny ordning

Som sanna kristna får vi leva enligt Nya förbundets ordning; nu får vi leva ”i Kristus” och i barnaskapet inför Gud, vår Far. I Nya förbundets ordning är tempeltjänst, offer, prästerskap, gudstjänstordning etc helt avskaffat. Nu har det barnaskap som Bibeln vittnar om trätt fram i dagsljuset.

> Hebr 7:22: ”Så är också det förbund som Jesus har gått i borgen för mycket bättre.”
>
> Kol 2:16-17: ”Låt därför ingen döma er för vad ni äter och dricker eller ifråga om högtid eller nymånad eller sabbat. Allt detta är bara en skugga av det som skulle komma, men verkligheten själv är Kristus.”
>
> Heb 9:1, 10-11: ”Det första förbundet hade alltså sina föreskrifter för gudstjänsten och sin jordiska helgedom… Liksom när det gäller mat och dryck och olika slags reningar, så är det här fråga om yttre föreskrifter fram till tiden för en bättre ordning. Men nu har Kristus kommit som överstepräst för det goda som vi äger. Genom det större och fullkomligare tabernakel som inte är gjort med händer, det vill säga som inte tillhör den här skapelsen,”
>
> Matt 9:13: ”Gå och lär er vad detta ord betyder: Jag vill se barmhärtighet, inte offer.”
>
> Rom 8:15: ”Ni har inte fått slaveriets ande, så att ni på nytt skulle leva i fruktan. Nej, ni har fått barnaskapets Ande, i vilken vi ropar: ’Abba! Fader!’ ”
>
> Fil 4:6-7: ”Gör er inga bekymmer för något utan låt Gud i allt få veta era önskningar genom åkallan och bön med tacksägelse. Då skall Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara era hjärtan och era tankar i Kristus Jesus.”

Vilken fruktan är det som Paulus talar om i Rom 8:15? Jo, den fruktan för Gud som leder till just laggärningar, riter, metoder osv, dvs ett gudstjänstfokuserat liv för att blidka och tillfredsställa Gud.

Vilken väg vill vi gå?

All verklig synd inför Gud tycker jag sammanfattas i en enda vers i profeten Jesajas bok, 53:e kapitlet. Det handlar om människans lust att gå sin **egen** väg, att **själv** vara gud i sitt liv. Vi är alla mycket bra på att samla ihop all sköns religiöst bråte som vi vill ha med på vår vandring; vi plockar lite här och lite där, allt efter eget tycke och smak. Det spelar ingen roll om man är ateist, ockultist eller en vilsen kristen, alla samlar på sina egna favoritsvar på livets frågor och problem. Men det är just detta som ÄR problemet, och det är just detta som är den breda väg som Jesus talade om.

> Jes 53:6: ”Vi gick alla vilse som får, var och en gick sin egen väg,...”
>
> Matt 7:13: ”Ty den port är vid, och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är **många** som går fram på den.”

Tack och lov har Gud en lösning på problemet – för den som så önskar.

> Jes 53:6 forts: ”men all vår skuld lade HERREN på honom.”
>
> Joh 1:12: "Men åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn."

I Nya förbundets ordning är vi kallade till att leva i frihet (Gal 5:13), i ett barnaskap. Vi är kallade till att släppa taget om vår tunga resväska med religiöst bråte. Trots det sa Jesus att det är FÅ som finner denna frihetens smala väg.

> Matt 7:14: ”Och den port är trång, och den väg är smal som leder till livet, och det är **få** som finner den.”

Det innebär då också att det är FÅ som innerligt uppskattar den frihet som Gud erbjuder i Jesus Kristus. Det kommer med andra ord vara många som uppskattar en religiositet som är fullspäckad med sådant som laggärningar, sakrament, riter, liturgi, metoder, mässande, prål och tingel-tangel etc. Bort från denna breda väg går Guds smala väg, och det är endast där man kan få uppleva sann frihet, vila och frid. Ändå är det FÅ som kommer att välja den smala vägen.

Så när du nu läser i kristna tidskrifter och böcker om alla ”underbara” ting som man företar sig i kristenheten, så minns att Gud inte låter *”betjäna sig av människohänder som om han behövde något”* (Apg 17:24-25). Istället betjänar

han dig av nåd med det du behöver för din vandring här. Du kan alltså slappna av. Guds löften om evigt liv, Helig Ande, Andens gåvor, hjälp i vardagen här och nu, finns i Jesus Kristus utan några insatser från din sida. Den sanna kristna tron innebär därför en full överlåtelse till och förtröstan på att ”farsan” tar han om allt! Det är detta enkla förhållningssätt till Gud och hans frälsningserbjudande i Jesus Kristus som gör den smala vägen just så smal. Så vill du nu ändå ge något till Gud, så ge honom din tacksamhet för just detta!

Läs andra artiklar i Lennarts blogg